

# Гра - драматизація за мотивами творів В.О.Сухомлинського "Які на смак" "Там, де ховаються зірки" та "Дім для Рябка"

Хід драматизації.

**Ведуча 1:** Ця історія трапилася влітку в одному українському селі.

Грає весела музика, вибігає поросятко.

**Поросятко 1:** Привіт. А визнаєте – хто я ?

Замість носа – п'ятачок,

Замість хвостика – крючок.

Вмить калюжу віднайду,

Ще й друзів приведу. ( хрюкає, підстрибує навколо себе)

- Де ж калюжу знайти? Може тут? Немає. А тут? ( заглядає навколо)

**Ведуча 2:** Бо не було дощу, поросятко!

Сонце вкриється хмарками.

Дощ невидимий в імлі

Небо срібними нитками

Пришиває до землі.

( грає аудіо запис дощу, вибігає дитина-дощик)

**Дощ 2:** Хто мене гукав?

**Поросятко 2 :** Це я – поросятко. Мені калюжі потрібні.

**Дощ 3:** Мене просять, дожидають.

Наче гостя виглядають;

А з\* явлюся – хвилюються

Та в захисток ховаються.

**Танок «Дощик»(дівчатка-дощинки танцюють з султанчиками, після таночка розкласти калюжі) [https://www.youtube.com/watch?v=ufiPY\\_W8XhM&t=66s](https://www.youtube.com/watch?v=ufiPY_W8XhM&t=66s)**

**Поросятко 3:** О-о-о! Скільки калюж! Зараз всі порахую! Раз-2-5-1-9! Всього дві!

**Пес Рябко 1 :** Гав-гав-гав! Хто це тут рахує неправильно?

Я в дворі не ловлю гав,

Кажу грізно: «Гав-гав-гав!»

Пильно дім охороняю,

З Мишком книжки я читаю,

З крильця бачу двір увесь.

Хто я, діти? Звісно – пес!

Я – пес Рябко!

- Ось зараз, поросятко порахуємо правильно всі калюжі. 1-2-3-4-5. Всього 5 калюж.

Зрозумів?

**Поросятко 4:** Звісно! А поки ми рахували – темно стало.

Синя ковдра є у ночі –

Укрива кого захоче,

Ще й співає колисанку:

- Спіть до ранку...

- Спіть до ранку...

- Ой! Що це з явилось на небі? Такі яскраві крапочки...

**Пес Рябо** 2: Це зірки, вони сятимуть всю ніч. Мій друг Мишко дуже любить їх розглядати у підзорну трубу.

**Поросятко** 5: А які ті зірки? Великі чи маленькі?

**Пес Рябо** 3: З землі вони здаються нам маленькими, а насправді вони величезні як наша планета Земля.

Поросятко: А зірки тверді чи м'які?

**Пес Рябо** 4: Зірки бувають різні...

**Поросятко** 6: А найголовніше – які зірки на смак?

**Ведуча** 3: Рябо дуже здивувався, як це питати про смак зірок.

**Пес Рябо** 5: Зірки не їдять. Ними милуються. Дивись, які вони гарні, різнокольорові: з'являються лишень вночі і, коли нема хмарок на небі. Тоді їх вивчають люди, які називаються вчені-астрономи. Ось!

### **Вірш про зірки.**

**Поросятко** 7: Ну й розумний же наш песик!

Де такий і взявся!

Чи у школі де навчався?

Чи такий вже вдався?

Казку про зірки розкаже,

Про вчених-астрономів,

Пісню всяку заспіва, -

Дім охороняє.

Звідки ж песик теє знає?

Він книжки читає;

І читає, й розбирає.

Та на ус мотає.

**Пес Рябо** 6: Так ми з Мишком дуже любимо читати книжки про все на світі.

Книга всім потрібна, всім –

І дорослим, і малим.

Всіх і розуму навчить,

А сама завжди мовчить.

**Поросятко** 8: Я теж хочу читати книжки і буду все знати про зірки. ( тягне руки до книжки)

**Пес Рябо** 7: Як читати хочеш книжку,

Спершу лапки слід помити!

( сідають разом з книгою, розглядають картинки)

Заходить хлопчик Мишко.

**Мишко** 1: Маю гарного я друга –

Оце мій собака.

Та немає в нього будки –

Треба майструвати. ( робить з частин будку. Стукає молотком...)

Будку гарну змайстрував –

Щоб Рябо дім охороняв.( прив'язує собаку на ціп, уходить)

**Ведуча 4:**Прив'язав Мишко свого собаку Рябка на ціп до нової будки. Лежить пес біля будки, сумує. В будку не заходить.

**Пес Рябко 8:** Не хочу я сидіти на ціпку:

Хочу бігати, стрибати,

З поросятком грати.

А як прийде темна ніч –

Дім охороняти. У-у-у!

**Мишко 2:** ( дивується) Чом мій пес Рябко не заходить в нову будку? Може ви знаєте, дітки?

Діти: Бо ти посадив його на ціп. А він же твій друг.

**Мишко 3:** А вірно. Краще я відв'яжу Рябка. І він знову стане веселим. (хлопчик відв'язує Рябка)

**Пес Рябко 9:** Добре тому – хто в своєму дому. ( заходить у будку)

**Ведуча 5:** Ось так і жили вони разом: собака охороняв дім, поросятко не бігало по калюжах, а вивчало книжки, а Мишко про них піклувався.

Зорі на небі яскраво палають,  
Душу мою у ночі зігрівають.  
Вийди лишень ти на двір, подивися,  
Зорі на небі – джерельна водиця.  
Зцілюють серце, знімають образи  
Саме в цю мить, неодмінно відразу.  
Зорі на небі спокійно дрімають,  
Сумніви, біль, недовіра минають.  
Зорі на небі, то сила всесвітня,  
Щира, жива, осяйна, непохитна.  
Здійснюють мрії, в найтяжчі хвилини  
Зорі на небі – цілющі краплини.

Зорі на небі яскраво палають,  
Душу мою у ночі зігрівають.  
Вийди лишень ти на двір, подивися,  
Зорі на небі – джерельна водиця.  
Зцілюють серце, знімають образи  
Саме в цю мить, неодмінно відразу.  
Зорі на небі спокійно дрімають,  
Сумніви, біль, недовіра минають.  
Зорі на небі, то сила всесвітня,  
Щира, жива, осяйна, непохитна.  
Здійснюють мрії, в найтяжчі хвилини  
Зорі на небі – цілющі краплини